

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 16 december 2011 — Land Berlin mot Ellen Mirjam Sapir m.fl.

(Mål C-645/11)

(2012/C 80/14)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Land Berlin

Svarande: Ellen Mirjam Sapir m.fl.

Tolkningsfrågor

1. Är ett krav på återbetalning av en rättsligt ogrundad utbetalning att anse som privaträttsligt i den mening som avses i artikel 1.1 i förordning (EG) nr 44/2001 även när ett förbundsland uppdragits av en myndighet att såsom gottgörelse utbetala en del av köpeskillingen enligt ett avtal om fastighetsförvärv till skadelidande, men i stället av miss-tag överför hela köpeskillingen till dessa skadelidande?
2. Är kravet i artikel 6.1 i förordning (EG) nr 44/2001 på nära samband mellan käromålen uppfyllt även när svarandena åberopar längre gående ersättningsanspråk med avseende på vilka endast ett enhetligt beslut kan fattas?
3. Är artikel 6.1 i förordning (EG) nr 44/2001 även tillämplig på svarande som saknar hemvist i Europeiska unionen? Om svaret är jakande, gäller detta då även när det är möjligt att domen — med stöd av bilaterala avtal med den stat som meddelat domen — inte erkänns i svarandens hemviststat på grund av bristande behörighet?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado Mercantil de Barcelona (Spanien) den 30 december 2011 — Serveis en Impressio i Retolacio Vargas, S.L. mot Banco Mare Nostrum, S.A.

(Mål C-664/11)

(2012/C 80/15)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado Mercantil de Barcelona

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Serveis en Impressio i Retolacio Vargas, S.L.

Svarande: Banco Mare Nostrum, S.A.

Tolkningsfrågor

1. Om ett kreditinstitut erbjuder en kund, med vilken det tidigare tecknat ett avtal om hypotekslån, en ränteswap som skydd mot ränterisken avseende tidigare finansiella transaktioner, ska detta anses vara investeringsrådgivning i den mening som avses i artikel 4.1 4 i direktiv [2004/39/EG] ⁽¹⁾?
2. För det fall det lämplighetstest som föreskrivs i artikel 19.4 i nämnda direktiv avseende icke-professionella investerare inte har genomförts, innebär detta att den ränteswap som avtals om mellan investeraren och det rådgivande kreditinstitutet är en nullitet?
3. För det fall den ovan beskrivna tjänsten inte är att anse som investeringsrådgivning, innebär redan den omständigheten ett komplext finansiellt instrument — vilket en ränteswap är — förvärvats utan att en sådan bedömning av ändamålsenlighet som föreskrivs i artikel 19.5 i direktiv [2004/39/EG] genomförts, på grund av skäl som beror på det finansiella institutet, att det köpeavtal som ingåtts med kreditinstitutet är en nullitet?
4. Är i enlighet med artikel 19.9 i direktiv [2004/39/EG] den omständigheten att ett kreditinstitut erbjuder ett komplext finansiellt instrument kopplat till ett hypotekslån — ett avtal som sluts med kreditinstitutet eller någon annan institution — i sig tillräckligt för att det inte ska föreligga någon skyldighet att genomföra det lämplighetstest och den bedömning av ändamålsenlighet som finansiella institut enligt nämnda artikel 19 måste utföra vad gäller icke-professionella investerare?
5. Måste den finansiella produkt som det erbjudna finansiella instrumentet är knuten till omfattas av rättsregler om investeringskydd som liknar dem som föreskrivs i direktiv